Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in universam artis logicam - Cod. Ettenheim-Münster 277

[S.l.], [17. Jahrh.]

Dvbivm 7timvm

urn:nbn:de:bsz:31-129937

Visual Library

ga de individuis fuerit ut per quod natura realis ipsius è angelica
Ro. d. ens ut respicit individua absoluti existentia aut possibilia
concreta entis, individua conditionata nihil. hoc è. quod natura angelica
ex modo quo objectum sit de plurib individuis sicut predicabilis, vide nei fingimus individua de illis naam realia

DVBIVM VNDECIMVM

Arg. 4 ita Ea quod Deus est ultimus in genere substantiae Spiritus subsistens habet predicamentum nei sum rationalem ut sic id est ens rationale, Spiritus subsistens ut talis è species substantia substantiae sine ex ipsa
th. sed ois species contenta sub ista est species sub genere substantiae sed Deus est species substantiae ergo sub genere substantiae sed Deus est species substantiae
ut sic è ratio Ro. et spiritus subsistens è nomen huic ratio hoc ipsum individua de illis
illud quod sub ratione continetur è ratio, non tamen hoc è quod subsistit angelica predicabilia et objectum illius ratio
illa n. concipit subsistentia n. è constituting ratio enim quod enim
natura n. respicit rationem quam respicit ratio continetur constituit ut fing. dictum è.

Arg. 5 Spiritus subsistens ut talis predicatur de plurib numero distinctis ergo ut sic est ratio et predicabilis ergo pot. pl. ens sub Deus subsistens
pot abstrahi ab eo Deus subsistens quod de eo dicitur predicatur ut sic Deus
tamen è Deus subsistens Ea è Deus subsistens quia non Deus sub
sistens tamen numero dicunt quod Deus subsistens quia talis è ratio
et predicabilis de plurib numero distinctis Ro. d. non predicatur de
plurib numero distinctis accidentaliter et denominative secundum non ens
et quidditative nisi ens et hoc argum tamen probat Deum subsistentem
accidentaliter posse denominari rationem et predicabilem et tamen contingit
Ergo si non est ratio Deum subsistentem et predicabilem et idem contingit.

DVBIVM SEPTIMVM

Vtrum individuum sit ratio definitum.

Porphi. definit explicando nobis Porph. naam individui. 1a. definit
hoc è. quod de uno tamen predicatur. 2a. Individuum è entis
collectis quietum eadem in alio regiri non pot.

Has duas definit idem tradidit Porph. 1a. Individuum pot accipi
1o. Intentionaliter et sic è ipsa natura realis individui quod è a pluribus
2o. accipitur 2o. Intentionaliter et sic è natura individui accipitur tamen

sum aliquid cui quod ex similitudine nati illi accidit quod est: illum concipiunt vel in eius facta ingerunt quodnam Jugurtha vel in eius quoque Drusi de
Jerpis. Secundum Strunz rationem non cum Porph. hic agunt de individuis. Et si quis individuum sit substantialiter accipitur cum sua
differentia quod est loco a Porph. tradita et intelligatur.
Notanda est generalis quibus unum individuum definitur ab aliis tribus
inferioribus contentis.
Hoc signum loco, tempore cum nomine sanguis
Patria est genitum quod non sed unus et alter.
Hoc signum particulatum temporium signum denotat quem cum coetaneis et totis coetaneis disponit. Locus denotat vides in qua aliquis in tempore
vivit, tempus exprimit momentum vel horam in qua aliquis vivit. Nomen denotat generum non et non exprimit quod aliquis vivit. Sanguis
denotat parentum et ingenuitatem generis. Patria denotat ingenium vel
centum in quibus aliquis natus.
His generalibus vel aliquibus notis fuit characteris differentiam et alia
quod est ex gal. ga hunc aliquis ex his fuit multis individuis cum et est patria
Locus et non est tibi finis et quod quoque individui communitate non sed
et signum ita est generalis denotat et duo individua ab finitis multis
unius eadem ratione inquiunt, in quibus natura miraculis Dei non quod
natura quoque individua vide quod historiis referunt de gladiatore ab finitis
tibi intelligendum est hoc modo quod unus ab alterius genere multum excellit
et v. g. eadem habuerunt generalis abiis et duo filii unum genitum individuum.
Ad h. ma: intelligentiam supponendum ex Metaph. in quibus singulis
ex his quorum est a fili rei est duplex specificum ingenium quod
genus singularem ex individuum quod in eis singulis et excellit
et a quibus generalis aliquid quod in nullis aliis individuis ingenium
quod v. g. in Petro est ratio quod est genus specificum quod differt

à Deo omnipotente regitur in omnibus suis mundanis, quia ipsum mundanus est ab illis distinctus
ita generatus seq. enumerata.

N. 2° Indumentum Dei per Gen. 1° tres diversas sunt singulari,
et nusquam in mundanum certum et Sacratus 8. 2° Quod Indumentum
tres ei cum alis generis demonstratis et nusquam mundanum se demonstrare
et tres ei. 3° Quod in solet Indumentum et alijs Circumscriptum
et nusquam Indumentum se Hopteri et Sophronesi filij Joseph qui tres unum
habent Jehum Sacratum. Hic notatis sit.

Chro 1° Dogma Indumenti 1° Intentionaliter accepti 2°
Loco à Joseph tradita bona et sed descriptum tri.

Hac Chro pli Auctor Joseph. et cui Theologi consensum et hanc degressum nobis
bonum unanimiter recipiunt. qui sit descriptum pot. ga dat quod generatus
et ab centri mundani emanant.

Dehinc 2. Centralis hoc mi. Indumentum est quod ostat se non specificum
et singulariter unus gerit. Et ga 2° dogma mundani 1° Intentionaliter
accepti nisi tri competere mundano Deo sed generatum intelligit
illa seq. relata. Indumentum n. Deo cum se sibi multas
generatas collegit et nihil centrum et non ei alis mundano regiri. Indumen
v. accidentium cum alteri mutuant et colligunt in se multa quia alis regiri
et quant, hoc nomen sit quod Indumentum accidentis habent alia quod primum
quidem et comunia et ei in hoc statu hoc non designati. Unde poni
potest alia dogma descriptum Indumentum quod mundano non Deo in Acci
dentis competit. Indumentum est mundanum in se et dimissum à quibus alis
quod sit descriptum pot. ga dat quod negatum dimissum tantum sit: quod
generatus entis et non quod dimissum et alijs quod non ipsi possunt ab centrum
mundani.

Ordo gi dogma Joseph. et Chro ga in capitulo ei mundano Deo ergo dogma
competit n. ei mundano sit non generatum intelligunt alia n. v. ei in nostra
declarata. Ideo dictum est sit non generatum intelligunt illi seq.

Centralis dogma mundani

Ad. 1. Ceterum eundem dicendum collectivum generalem non esse intelligendum de generalibus nihil est, sed non esse ita in uno collegendum est in alio non
regitur patet ut v. g. esse albedinem esse doctum &c. Ita in uno individuo
entitis reginam est non in omnibus aliis regiri valeant sed esse intelligenda de
collective generalem singularium ut h. albedinis h. figuras, loci et sum
gnimis quia ita in uno individuo habere v. g. reginam est in alio regiri
minime patet.

Explicata doctrina Scotistarum principalis accipiti quia hic fuit An
dicit aliqui rationem individui esse individuum esse. Ratio quia esse individuum
ita nihil se dicunt est nulla ratione convenient non nisi per abstrahi
aliquam rationem illius esse, In qua re dicit scotistarum principalis aliquam
rationem plurib individuis esse. Et Scot esse S. Th. id affirmabit quia scotistarum
nera esse est patet 1.

Ita non est abstrahere rationem esse in qua plura nihil se convenient
sed plura individua convenient in ratione individui ergo est ab illis abstrahi
ratio esse individui ma est ergo patet. Patet m. quia illud individuum esse incom
municabile sed incommunicabilitas est ratio individui ergo plura individua
convenient in ratione individui ergo est abstrahi ab illis ratio in qua convenient
dicit illis quidem 2. Ergo esse individuum est fit de aliquid.

Sed 2. Supponendo individuum natura accipi pro. 1. n. formam ex tunc
ergo idem valet ac idem numero esse in plura individua. Et accipit
positive multiplicatio, quia dicit ratio individualis positiva quia trahit ratio
specificam. 3. Accipit complete quatenus est quod compositum
quod compositum ex natura specifica et ratione individuali. Individuum ergo
genus mi formam ergo non ratione esse 1. nomen mi habet totum
numericum quia esse est unitatis numericae. Et mi non dicit rationem
esse fi: determinatam natura specifica quia certi in est individui
regit. 3. mi importat humanitatem naturam singularem quia est
individuum humanae naturae esse est, ora n. individua natura humana

tum convenient in ratione sed non in singularitatis quae ratio individui et ratio plurium individuorum.

Individuum 2° Intentionalitas accipitur dupliciter uno modo secundum intentionem subjectivam et praedicati, secundo quidem in quantum considerat ut correlativum speciei et inferioris illius quae consideratione recipit intentionem subjectivam et hoc intentio fundat in id quod hic species in individuo tanquam in inferiori. Et intentionem praedicati accipit individuum ipso considerato respectu superioris ut id idem sibi ipsi quae hanc considerationem optinet ipsam aptitudinem logicalem entis in genere quae ipsa aptitudinem constituit in praedicabile descripto et hinc id dicitur Porphyr. 1° loco supra dicto.

Arg. 1° Singularia non possunt definiri sed individuum idem id quod singulare quia negat definiri ma. id Aristo 6 phys. cap. 2 quia ibidem ait solas species posse definiri Ad 1° Individuum quidem non posse exacta definitione definiri potest tamen magis exacta et cum ratione individui sit ratio potentiae definiri. Ad 2° definitio Porph. non id absolute de re quae singularis est sed quo id est 2a Intentione praedicabilis de uno tantum.

Arg. 2° Individuum praedicatur de pluribus quia dicitur bona non id. supp. pel. phi ant. Individuum praedicatur de Petro et Paulo ut Petrus id individuum et Paulus similiter quia. Ad 1° ratio individuum in actu signato praedicatur de pluribus concedo, in actu exercito nego ratio. definitum a. in definitione id individuum in actu exercito ut Petrus ut Paulus quod de uno tantum praedicari certum id, at individuum in actu signato hoc id ipsa ratio scilicet individui abstracta ab id individui non id definitum in dicta definitione quia ratio ut dictum id praedicatur de pluribus.

Ad 2° Individuum contrahit tantum praedicati de uno, accidentaliter et denominative de pluribus id quod accidit individuo ut cui ratio abstrahit et postea praedicatur de pluribus in se non tamen respicit unum et de uno tantum est praedicabile.

Et q̃ solus ñ hic arg̃t. Individuum ē contrahibile incommunicabile g̃ ñ fit ē communicabile.

Sed dō cum ñ fit ē communicabile contrahit ad ipsum accidentalitē q̃ cogni tionem illius ñ ēt nisi quia tale incommunicabilitas fit accidentalitē communicabilis et secunda tunc individuum ri actu communicabile fit contrahit incommunicabili, ri actu tū singulare ē incommunicabile.

Arg. 3 Petrus individui ñ convenit individuum nego g̃ ñ ē bona. probō ans individuum negum p̃dicat de plurib g̃ ñ de uno tū. probō ans aliqs hō ē individuum negum sed hic p̃dicat de Petro et Paulo non Petro ē aliqs hō et Paulus g̃ p̃dicat de plurib.

Sed ad hoc Porph. convenire ad individuum determinatū tū qa individuum negum absolute loquendo ñ ē individuum sed ē.

Et de hoc fit Verum sit species sed tunc ñ ē species, ē tū g̃ ē. probō p. species p̃dicat in q̃, individuum negum ñ p̃dicat in q̃ sed in cuiusmodi g̃ ñ ē species. probō mi. fin. p̃dicat cuiusmodi ē hō illi tunc sed ē aliqs hō .t. ē hō particularis.

Quod fit q̃ ē probō qa p̃dicat naturam humanam cum determinatione ad ēndi sed hic ē q̃ ē plurib singularib g̃ habent eis ē ē q̃ sicut ē ipsis plurib

QUÆSTIO 8m

Verum Species Generis a Porph tradita sint bona?

Post considerationem gris et speciei tractare incipit Porph. de genere quod indeterminatum ñ nullis indivisibilis, prius n. tractare debuisset de genere ipso de specie sicut principium principiatorum ut pars pro toto, composito ut species, genus cum gre tanquam pars Metaphysice illius ut supra dictum est.

Verum argumentum ñ ē Porph. ideo n. ad illa quinque g̃ ordo species generis et gris nobilior complectit qa gris essentialiter includit non ē species nobilior s. Entis relatione quasi et completa sed ego tū cum essentialiter ipse legitime specificatur et factum ē ñ ē factum.

Arg. 2. Definiat Porph. Genus tradit dividens genus. Ex Porphyrio et Porphyrinum sed mixtē Porphyrium. similiter sequitur q̃ non genus.